

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2022. március 10.*

„Előzetes döntéshozatal – A tagállamok területén való szabad mozgáshoz és szabad tartózkodáshoz való jog – EUMSZ 21. cikk – 2004/38/EK irányelv – A 7. cikk (1) bekezdésének b) pontja és 16. cikk – Tagállami állampolgársággal rendelkező, más tagállamban tartózkodó gyermek – Az e gyermek tényleges felügyeletét ellátó szülőt megillető származékos tartózkodási jog – A teljes körű egészségbiztosítás követelménye – Az érintett időszakok egy része tekintetében huzamos tartózkodáshoz való joggal rendelkező gyermek”

A C-247/20. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Social Security Appeal Tribunal (Northern Ireland) (Észak-Írország szociális biztonsági fellebbviteli törvényszéke, Egyesült Királyság) a Bírósághoz 2020. április 7-én érkezett, 2020. március 11-i határozatával terjesztett elő a

VI

és

a **The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: E. Regan tanácselnök, C. Lycourgos, a negyedik tanács elnöke, I. Jarukaitis, M. Ilešič (előadó) és A. Kumin bírák,

főtanácsnok: G. Hogan,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– VI képviselőjében kezdetben: R. Drabble QC és M. Black solicitor, később: R. Drabble QC, valamint C. Rothwell és S. Park solicitors,

* Az eljárás nyelve: angol.

- a norvég kormány képviselőjében K. Moe Winther, L. Furuholmen, T. Hostvedt Aarthur és T. Midttun Tobiassen, meghatalmazotti minőségben,
 - az Európai Bizottság képviselőjében E. Montaguti és J. Tomkin, meghatalmazotti minőségben,
- a főtanácsnok indítványának a 2021. szeptember 30-i tárgyaláson történt meghallgatását követően, meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az EUMSZ 21. cikknek, valamint az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2004. L 158., 77. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 5. kötet, 46. o.; helyesbítés: HL 2009. L 274., 47. o.) 7. és 16. cikkének az értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a VI és a Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (adó- és vámhatóság, Egyesült Királyság; a továbbiakban: HMRC) között folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, amelynek tárgya a VI-nek a 2006. május 1. és 2006. augusztus 20., valamint a 2014. augusztus 18. és 2016. szeptember 25. közötti időszakban az Egyesült Királyságban való tartózkodáshoz, valamint ezen időszakok vonatkozásában az eltartott gyermek után járó adójóváíráshoz és támogatáshoz való joga.

Jogi háttér

Az uniós jog

A 2004/38 irányelv

- 3 A 2004/38 irányelv (1), (2), (10) és (18) preambulumbekzdése szerint:
 - „(1) Az uniós polgárság elsődleges és egyéni jogot ruház az Unió valamennyi polgárára annak érdekében, hogy szabadon mozoghassanak és tartózkodhassanak a tagállamok területén, a Szerződésben és az alkalmazására hozott intézkedésekben megállapított korlátozásokra és feltételekre is figyelemmel.
 - (2) A személyek szabad mozgása testesíti meg annak a belső piacnak az egyik alapvető szabadságát, amely olyan belső határok nélküli térség, amelyben a szabad mozgás a Szerződés rendelkezéseinek megfelelően biztosított.

[...]

(10) A tartózkodási jogukkal élő személyek [...] nem jelenthetnek a fogadó állam szociális segítségnyújtási rendszerére indokolatlan terhet a tartózkodás egy kezdeti időszakában. Ennélfogva az uniós polgárok és családtagjaik három hónapnál hosszabb tartózkodáshoz való jogát feltételekhez kell kötni.

[...]

(18) Annak érdekében, hogy az azon fogadó tagállam társadalmába való integrálódás valódi eszköze legyen, amely tagállamban az uniós polgár tartózkodik, a huzamos tartózkodás jogát annak elnyerését követően nem lehet feltételhez kötni. [...]"

4 A 2004/38 irányelv 1. cikkének a) és b) pontja értelmében az irányelv az uniós polgárokat és családtagjaikat megillető, a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jog gyakorlásának a feltételeire, valamint a tagállamokban való huzamos tartózkodás jogára vonatkozik.

5 Ezen irányelv „Fogalommeghatározások” című 2. cikke a következőket írja elő:

„Ezen irányelv alkalmazásában:

1. »uniós polgár«: egy tagállam állampolgárságával rendelkező bármely személy;

2. »családtag«:

a) a házastárs;

b) az uniós polgár élettársa, akivel egy tagállam jogszabályai alapján létrejött regisztrált élettársi kapcsolatban él, ha a fogadó tagállam jogszabályai a regisztrált élettársi kapcsolatot a házassággal egyenértékűnek tekintik, és a fogadó tagállam vonatkozó jogszabályaiban megállapított feltételekkel összhangban;

c) az uniós polgár, házastársa, vagy a b) pontban meghatározott élettársa egyenesági leszármazottai, akik 21. életévüket nem töltötték be vagy eltartottak;

d) az uniós polgár, házastársa, vagy a b) pontban meghatározott élettársa eltartott egyenes ági felmenői;

[...]"

6 Az említett irányelv III. fejezete a 6–15. cikkben tartalmazza a tartózkodási jogra vonatkozó rendelkezéseket.

7 Ugyanezen irányelv 7. cikke, melynek címe „Tartózkodás joga három hónapot meghaladóan”, az (1) és (2) bekezdésében a következőket írja elő:

„(1) Valamennyi uniós polgárt megilleti a tartózkodás joga egy másik tagállam területén három hónapot meghaladó időtartamra, ha:

a) munkavállalók vagy önálló vállalkozók a fogadó tagállamban; vagy

b) elegendő forrásokkal rendelkeznek önmaguk és családtagjaik számára ahhoz, hogy ne jelentsenek indokolatlan terhet [helyesen: ne jelentsenek terhet] a fogadó tagállam szociális segítségnyújtási rendszerére tartózkodásuk időtartama alatt, és a fogadó tagállamban teljes körű egészségbiztosítással rendelkeznek; vagy

- c) – tanulmányok folytatásának fő céljából, ideértve a szakképzést is, beiratkoztak egy magán- vagy közoktatási intézménybe, amelyet a fogadó tagállam akkreditált vagy tart fenn jogszabályai vagy közigazgatási gyakorlata alapján, és
- teljes körű egészségbiztosítással rendelkeznek a fogadó tagállamban, és nyilatkozattal vagy választásuk szerint más azzal egyenértékű eszközzel bizonyítják a megfelelő nemzeti hatóságnál, hogy elegendő forrással rendelkeznek önmaguk és családtagjaik számára, ahhoz, hogy a tartózkodásuk időtartama alatt ne jelentsenek terhet a fogadó tagállam szociális segítségnyújtási rendszerére; vagy
- d) az a), b) vagy c) pontban meghatározott feltételeket teljesítő uniós polgárt kísérő vagy hozzá csatlakozó családtagok.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott tartózkodás jogát ki kell terjeszteni azokra a családtagokra, akik nem valamelyik tagállam állampolgárai, és az uniós polgárt kísérik vagy hozzá csatlakoznak a fogadó tagállamban, feltéve hogy az uniós polgár megfelel az (1) bekezdés a), b) vagy c) pontjában említett feltételeknek.”

- 8 A 2004/38 irányelvnek „A családtagok tartózkodási jogának megtartása az uniós polgár halála vagy távozása esetén” című 12. cikke a (2) bekezdésének második albekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„A huzamos tartózkodási jog elnyeréséig az érintett személyek tartózkodási joga továbbra is attól a követelménytől függ, hogy bizonyítsák, hogy munkavállalók vagy önálló vállalkozók, vagy elegendő forrással rendelkeznek önmaguk és családtagjaik számára ahhoz, hogy ne jelentsenek terhet a fogadó tagállam szociális segítségnyújtási rendszerére tartózkodásuk ideje alatt, és teljes körű egészségbiztosítással rendelkeznek a fogadó tagállamban, vagy a fogadó tagállamban már beilleszkedett olyan család tagjai, amelynek egyik tagja megfelel ezeknek a feltételeknek. [...]”

- 9 Ezen irányelvnek „A tartózkodási jog megtartása” című 14. cikke a (2) bekezdésének első albekezdésében a következőket írja elő:

„Az uniós polgárok és családtagjaik mindaddig rendelkeznek a 7., 12. és 13. cikkben előírt tartózkodási joggal, amíg megfelelnek az azokban meghatározott feltételeknek.”

- 10 Az említett irányelv IV. fejezete a 16–21. cikkében tartalmazza a huzamos tartózkodás jogát szabályozó rendelkezéseket.

- 11 A 2004/38 irányelv „Jogosultság” című I. szakaszában szerepel a 16. cikk, amelynek (1) és (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) Azok az uniós polgárok, akik jogszerűen öt éven át folyamatosan tartózkodtak a fogadó tagállamban, huzamos tartózkodási jogot nyernek ott. Erre a jogra nem vonatkoznak a III. fejezetben előírt feltételek.

(2) Az (1) bekezdést azokra a családtagokra is alkalmazni kell, akik nem valamelyik tagállam állampolgárai, és az uniós polgárral jogszerűen öt éven át folyamatosan tartózkodtak a fogadó tagállamban.”

A 492/2011/EU rendelet

- 12 A munkavállalók Unión belüli szabad mozgásáról szóló, 2011. április 5-i 492/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2011. L 141., 1. o.) (1) preambulumbekzdése értelmében:

„A munkavállalók Közösségen belüli szabad mozgásáról szóló, 1968. október 15-i 1612/68/EGK tanácsi rendeletet [(HL 1968. L 257., 2. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 15. o.)] több alkalommal jelentős mértékben módosították. Az átláthatóság és az észszerűség érdekében az említett rendeletet kodifikálni kell.”

- 13 A 492/2011 rendelet 10. cikke, amely az 1612/68 rendelet 12. cikkének felel meg, a következőket írja elő:

„Egy másik tagállamban foglalkoztatott vagy alkalmazásban álló állampolgár gyermekei, ha a gyermekek a fogadó állam területén rendelkeznek lakóhellyel, az állam saját állampolgáraiéval azonos feltételekkel nyernek felvételt általános oktatási intézménybe, szakmunkás- és egyéb szakképzésre.

A tagállamok támogatnak minden erőfeszítést, amely lehetővé teszi, hogy ezek a gyermekek a képzéseken a lehető legjobb feltételekkel vegyenek részt.”

A kilépésről szóló megállapodás

- 14 A Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának az Európai Unióból és az Európai Atomenergia-közösségből (EAK) történő kilépéséről szóló megállapodás megkötéséről szóló, 2020. január 30-i (EU) 2020/135 határozatával (HL 2020. L 29., 1. o.) az Európai Unió Tanácsa az Európai Unió és az EAK nevében jóváhagyta e megállapodást (HL 2020. L 29., 7. o.; a továbbiakban: kilépésről szóló megállapodás), amelyet az említett határozathoz csatoltak.

- 15 A kilépésről szóló megállapodásnak „Az Európai Unió Bírósága előtt folyamatban lévő ügyek” című 86. cikke a (2) és (3) bekezdésében a következőket írja elő:

„(2) Az Európai Unió Bírósága továbbra is joghatósággal rendelkezik arra, hogy az átmeneti időszak vége előtt az Egyesült Királyság bíróságai által hozzá benyújtott kérelemre előzetes döntést hozzon.

(3) E fejezet alkalmazásában úgy kell tekinteni, hogy az Európai Unió Bírósága előtti eljárás abban az időpontban indult [...], amikor az eljárást megindító iratot a Bíróság [...] hivatala nyilvántartásba vette.”

- 16 A kilépésről szóló megállapodás 89. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„Az Európai Unió Bírósága által az átmeneti időszak vége előtt, valamint a 86. és 87. cikkben említett eljárások során az átmeneti időszak vége után hozott ilyen ítéletek és végzések teljes egészében kötelező erővel bírnak az Egyesült Királyságra nézve és az Egyesült Királyságban.”

- 17 A kilépésről szóló megállapodás 126. cikke szerint az átmeneti időszak e megállapodás hatálybalépésének napján, azaz 2020. február 1-jén kezdődött és 2020. december 31-én járt le.

Az Egyesült Királyság joga

- 18 A 2004/38 irányelvet az Egyesült Királyság jogrendjébe az Immigration (European Economic Area) Regulations 2006 (a bevándorlásról [Európai Gazdasági Térség] szóló 2006. évi rendelet; a továbbiakban: a bevándorlásról szóló 2006. évi rendelet) ültette át, amelyet a későbbiekben az Immigration (European Economic Area) Regulations 2016 (a bevándorlásról [Európai Gazdasági Térség] szóló 2016. évi rendelet, a továbbiakban: a bevándorlásról szóló 2016. évi rendelet) egységes szerkezetbe foglalt.
- 19 A bevándorlásról szóló 2016. évi rendelet 4. cikkének (1) bekezdése meghatározza az uniós polgároknak a 2004/38 irányelv 7. cikke (1) bekezdésének a)–c) pontjában említett különböző kategóriáit, azaz, a munkavállalók, az önálló vállalkozók, az elegendő forrásokkal rendelkező személyek és a diákok kategóriáit. A 4. cikk (1) bekezdésének c) pontja az „elegendő forrásokkal rendelkező személyt” úgy határozza meg, hogy az minősül ilyennek, aki elegendő forrásokkal rendelkezik ahhoz, hogy ne jelentsen terhet az Egyesült Királyság szociális segítségnyújtási rendszerére tartózkodása időtartama alatt, és az Egyesült Királyságban teljes körű egészségbiztosítással rendelkezik.
- 20 A bevándorlásról szóló 2016. évi rendelet 4. cikkének (3) bekezdése az elegendő forrásokkal rendelkező személy olyan családtagjait illetően, akiknek a tartózkodási joga e személy tartózkodási jogától függ, azt írja elő, hogy azon követelmény, amely szerint az Egyesült Királyságban teljes körű egészségbiztosítással kell rendelkezni, csak akkor teljesül, ha e biztosítás kiterjed mind az említett személyre, mind pedig a családtagjaira.
- 21 A bevándorlásról szóló 2016. évi rendelet 6. cikkének (1) bekezdése az e rendelet alkalmazásában meghatározza a „jogosult személyek” fogalmát. E 6. cikk (1) bekezdésének d) pontja értelmében a „jogosult személy” fogalmába beletartoznak az említett rendelet 4. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében vett, elegendő forrásokkal rendelkező személyek.
- 22 A bevándorlásról szóló 2016. évi rendelet 14. cikkének (1) bekezdése szerint a jogosult személyt mindaddig megilleti az Egyesült Királyság területén való tartózkodás joga, amíg jogosultnak minősül.
- 23 A bevándorlásról szóló 2016. évi rendelet 15. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerint az Európai Gazdasági Térség (EGT) olyan állampolgára, aki e rendelettel összhangban öt éven keresztül folyamatosan az Egyesült Királyság területén tartózkodott, huzamos tartózkodáshoz való jogot szerez. E 15. cikk (1) bekezdésének b) pontja értelmében ugyanez vonatkozik az EGT-állampolgár olyan családtagjára is, aki maga nem állampolgára valamelyik tagállamnak, de az említett rendelettel összhangban ezen állampolgárral együtt öt éven át folyamatosan az Egyesült Királyságban tartózkodott.
- 24 A bevándorlásról szóló 2016. évi rendelet 16. cikke, amely a bevándorlásról szóló 2006. évi rendelet 15a. cikkének felel meg, meghatározza azokat a feltételeket, amelyek mellett valamely személy az Egyesült Királyságban származékos tartózkodási joggal rendelkező személyként ismerhető el. A bevándorlásról szóló 2016. évi rendelet 16. cikkének (1) és (2) bekezdése szerint az olyan személy, aki az Egyesült Királyságban tartózkodó valamely EGT-állampolgár felett elsődlegesen felügyeletet gyakorol, ezen államban származékos tartózkodási joggal rendelkezik abban az esetben, ha a szóban forgó EGT-állampolgár 18 év alatti, az Egyesült Királyságban elegendő forrásokkal rendelkező személyként tartózkodik, és nem maradhatna az Egyesült Királyságban, ha az említett személy az Egyesült Királyságot határozatlan időre elhagyná.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 25 VI pakisztáni állampolgár, és a szintén pakisztáni állampolgársággal rendelkező férjével, valamint négy gyermekükkel Észak-Írországbán (Egyesült Királyság) él. Itt született 2004-ben a fiuk, aki ír állampolgár.
- 26 VI és a férje elegendő forrásokkal rendelkeznek saját maguk, valamint a családtagjaik eltartásához. Konkrétabban VI férje az alapügy által érintett valamennyi időszak során dolgozott, és adóköteles fizetésre kötelezett volt. VI, aki a gyerekekről elsősorban gondoskodott, 2016 áprilisa óta dolgozik, és adófizetésre kötelezett.
- 27 Az alapeljárás felei között nem vitatott, hogy VI és a családja legalábbis a 2006. augusztus 17. és 2014. augusztus 16. közötti időszakban teljes körű egészségbiztosítással rendelkezett, így VI-t a bevándorlásról szóló 2006. évi rendelet 15a. cikkének (1) és (2) bekezdése alapján származékos tartózkodási jog illetve meg olyan személyként, aki „elegendő forrásokkal rendelkező” EGT-állampolgár gyermek felett elsődlegesen felügyeletet gyakorol.
- 28 Az sem vitatott e felek között, hogy VI fia az Egyesült Királyságban való, öt éven át tartó folyamatos és jogszerű tartózkodása miatt az Egyesült Királyságban huzamos tartózkodáshoz való jogot szerzett.
- 29 Az alapeljárás felei azonban nem értenek egyet azt illetően, hogy VI jogosult-e arra, hogy a 2006. május 1-jétől 2006. augusztus 20-ig, valamint a 2014. augusztus 18-tól 2016. szeptember 25-ig terjedő időszak tekintetében egyrészt eltartott gyermek után járó adójóváírásban, és másrészt gyermek után járó támogatásokban részesüljön. Az alapügy tárgyát képező jogvitákban a kérdést előterjesztő bíróság elé terjesztett két keresetet e bíróság a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem céljából egyesítette, mivel azoknak azonos a tárgya, nevezetesen VI-nek az Egyesült Királyságban való tartózkodáshoz való joga a szóban forgó időszakok tekintetében.
- 30 A HMRC szerint ugyanis e jog nem áll fenn, mivel VI az említett időszakok során nem rendelkezett teljes körű egészségbiztosítással. Következésképpen ezen időszakok tekintetében nem részesülhet eltartott gyermek után járó adójóváírásban, és gyermek után járó támogatásban sem. A HMRC ugyanakkor már elismeri, hogy VI nem kötelezhető az esetlegesen jogalap nélkül kifizetett összeg visszatérítésére, mivel nem ferdített el és nem is hallgatott el lényeges tényeket.
- 31 E körülmények között a Social Security Appeal Tribunal (Northern Ireland) (Észak-Írország szociális biztonsági fellebbviteli törvényszéke, Egyesült Királyság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:
- „1) Köteles-e a huzamos tartózkodásra jogosult, EGT-állampolgár gyermek teljes körű egészségbiztosítással rendelkezni ahhoz, hogy továbbra is fennálljon az őt a bevándorlásról szóló 2016. évi rendelet 4. cikkének (1) bekezdése értelmében elegendő forrásokkal rendelkező személyként megillető tartózkodási jog?
- 2) A 2004/38 irányelv 7. cikkének (1) bekezdésére és az Európai Unió Bírósága 2010. február 23-i Teixeira ítéletének (C-480/08, EU:C:2010:83) 70. pontjában szereplő ítélkezési gyakorlatra tekintettel ellentétes-e az uniós joggal a bevándorlásról szóló 2016. évi rendelet 4. cikke (3) bekezdésének b) pontjában meghatározott követelmény, amely szerint a bevándorlásról szóló 2016. évi rendelet 16. cikke (2) bekezdése b) pontjának (ii) alpontjára tekintettel

valamely diák vagy elegendő forrásokkal rendelkező személy kizárólag abban az esetben rendelkezik az Egyesült Királyságban teljes körű egészségbiztosítással, ha az ilyen egészségbiztosítás mind e személyre, mind pedig az összes releváns családtagjára is kiterjed?

- 3) Az Ahmad v. Secretary of State for the Home Department ítélet [2014] EWCA Civ 988 53. pontja szerinti döntésre tekintettel »kölcönös megállapodásoknak« minősülnek-e az egészségbiztosítást illetően az Egyesült Királyság és az Ír Köztársaság között hatályban lévő, a közös utazási térségre vonatkozó kölcönös megállapodások, következésképpen azok a szóló 2016. évi rendelet 4. cikkének (1) bekezdése értelmében vett teljes körű egészségbiztosítást keletkeztetnek-e?”

A Bíróság hatásköréről

- 32 Az állandó ítélezési gyakorlat szerint a Bíróság feladata vizsgálni azokat a feltételeket, amelyek mellett a nemzeti bíróság hozzá fordult, annak érdekében, hogy megvizsgálja hatáskörének fennállását (2021. július 15-i The Department for Communities in Northern Ireland ítélet, C-709/20, EU:C:2021:602, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat).
- 33 E tekintetben az EUSZ 19. cikk (3) bekezdésének b) pontjából és az EUMSZ 267. cikk első bekezdéséből az következik, hogy a Bíróság hatáskörrel rendelkezik előzetes döntés meghozatalára az uniós jog értelmezésére vagy az uniós intézmények jogi aktusainak érvényességére vonatkozóan. Az EUMSZ 267. cikk második bekezdése lényegében pontosítja, hogy ha egy tagállam bírósága előtt olyan kérdés merül fel, amely előzetes döntéshozatal tárgyát képezheti, és ez a bíróság úgy ítéli meg, hogy ítélete meghozatalához szükség van a kérdés eldöntésére, kérheti az Európai Unió Bíróságát, hogy hozzon ebben a kérdésben döntést.
- 34 A jelen ügyben 2020. február 1-jén, a kilépésről szóló megállapodás hatálybalépésének az időpontjában az Egyesült Királyság kilépett az Unióból, és így harmadik állammá vált. Ebből következik, hogy ezen állam bíróságai ezen időponttól kezdve nem tekinthetők tagállami bíróságoknak.
- 35 E megállapodás 126. cikke azonban az említett megállapodás hatálybalépésének napja, azaz 2020. február 1. és 2020. december 31. között átmeneti időszakot ír elő. E megállapodás 127. cikke úgy rendelkezik, hogy ezen időszak alatt, amennyiben e megállapodás másként nem rendelkezik, az uniós jog alkalmazandó az Egyesült Királyságra és az Egyesült Királyságban, ugyanolyan joghatással bír, mint az Unióban és a tagállamokban, és annak rendelkezéseit az Unióban alkalmazandó módszerekkel és általános elvekkel megegyezően kell értelmezni és alkalmazni.
- 36 A kilépésről szóló megállapodás 86. cikkének (2) bekezdése azt is előírja, hogy a Bíróság továbbra is joghatósággal rendelkezik arra, hogy az átmeneti időszak vége előtt az Egyesült Királyság bíróságai által hozzá benyújtott kérelemre előzetes döntést hozzon. E cikk (3) bekezdése szerint továbbá úgy kell tekinteni, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelmet az említett (2) bekezdés értelmében abban az időpontban nyújtották be, amikor az eljárást megindító iratot a Bíróság hivatala nyilvántartásba vette.
- 37 A jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelmet az Egyesült Királyság bírósága 2020. április 7-én, vagyis az átmeneti időszak vége előtt terjesztette a Bíróság elé az alapügy tárgyát képező, azon jogviták keretében, amelyek tárgya VI-nek a 2006. május 1. és 2006. augusztus 20., valamint a

2014. augusztus 18. és 2016. szeptember 25. közötti időszakban az Egyesült Királyságban való tartózkodáshoz, valamint ahhoz való joga, hogy ezen időszakok tekintetében eltartott gyermek után járó adójóváírásban és gyermek után járó támogatásban részesüljön.

- 38 Ebből egyrészt az következik, hogy az alapügy tárgyát képező helyzet az Egyesült Királyságnak az Unióból való kilépését és az átmeneti időszak lejártát megelőző időszakokat érintő helyzetre vonatkozik, tehát az uniós jog időbeli hatálya alá tartozik. Másrészt a Bíróság e megállapodás 86. cikkének (2) bekezdése alapján hatáskörrel rendelkezik arra, hogy a kérdést előterjesztő bíróság kérelme tárgyában előzetes döntést hozzon, amennyiben e kérelem az uniós jog értelmezésére irányul.

A gyorsított eljárás iránti kérelemről

- 39 A kérdést előterjesztő bíróság azt kérte, hogy a Bíróság a jelen ügyet a Bíróság eljárási szabályzatának 105. cikke szerinti gyorsított eljárásban bírálja el. Bár e bíróság maga nem indokolta meg ezt a kérelmet, az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból az következik, hogy azt VI erre irányuló kérelme nyomán terjesztették elő, és ezen utóbbi az említett eljárás szükségességét azzal indokolta, hogy először is a kilépésről szóló megállapodásban előírt átmeneti időszak 2020. december 31-én lejár, és ezt követően a Bíróság ítéletének végrehajtása nehezebbé válik, másodszor a HMRC továbbra is vissza kívánja téríttetni azokat az összegeket, amelyeket az álláspontja szerint jogalap nélkül fizettek ki eltartott gyermek után járó adójóváírás címén, és harmadszor VI 2016 októbere óta nem részesül olyan szociális ellátásokban, amelyekre az álláspontja szerint jogosult.
- 40 Az eljárási szabályzat 105. cikkének (1) bekezdése azt írja elő, hogy a kérdést előterjesztő bíróság kérelmére vagy kivételesen hivatalból a Bíróság elnöke az előadó bíró és a főtanácsnok meghallgatását követően dönthet úgy, hogy az előzetes döntéshozatal tekintetében gyorsított eljárást alkalmaz, ha az ügy jellege megköveteli, hogy elbírálására a lehető legrövidebb időn belül kerüljön sor.
- 41 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az ilyen gyorsított eljárás olyan eljárási eszközt képez, amelynek célja a rendkívül sürgős helyzetekre való reagálás (2021. december 21-i *Randstad Italia* ítélet, C-497/20, EU:C:2021:1037, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 42 A jelen ügyben a Bíróság elnöke az előadó bíró és a főtanácsnok meghallgatását követően a 2020. július 20-i határozatával elutasította a jelen ügy gyorsított eljárásban történő elbírálására irányuló kérelmet.
- 43 Ami ugyanis először is a kilépésről szóló megállapodásban előírt átmeneti időszak lejártára alapított érvet illeti, e megállapodás 89. cikkének az ugyanezen megállapodás 86. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett (1) bekezdéséből kitűnik, hogy azok az előzetes döntéshozatali határozatok, amelyeket a Bíróság az Egyesült Királyság valamely bírósága által benyújtott kérelemmel kapcsolatban ezen időszak vége előtt hoz, teljes egészében kötelező erővel bírnak az Egyesült Királyságra nézve és az Egyesült Királyságban.
- 44 Ami másodszor az arra alapított érvet illeti, hogy a HMRC továbbra is vissza kívánja téríttetni azokat az összegeket, amelyeket az álláspontja szerint jogalap nélkül fizettek ki eltartott gyermek után járó adójóváírás címén, azokból a ténybeli megállapításokból, amelyeket az e tekintetben kizárólagos hatáskörrel rendelkező, kérdést előterjesztő bíróság tett az előzetes döntéshozatal

iránti kérelmében, és amelyek a jelen ítélet 30. pontjában kerültek ismertetésre, az következik, hogy a HMRC már elismeri, hogy VI nem kötelezhető az esetlegesen jogalap nélkül kifizetett összeg visszatérítésére, mivel nem ferdített el és nem is hallgatott el lényeges tényeket.

- 45 Harmadszor, ami azt a tényt illeti, hogy VI 2016 októbere óta nem részesül olyan szociális ellátásokban, amelyekre az álláspontja szerint jogosult, meg kell állapítani, hogy még ha az alapügy tárgyát képező jogvitákban hozott bírósági határozatok, amelyek az ezen időpontot megelőző időszakokra vonatkoznak, kötelezettséget is keletkeztethetnének arra, hogy a HMCR ezen ellátásokat az ezen időszakot követő időszakokra is kifizesse, a Bíróság elé terjesztett iratokból nem következik, hogy az említett ellátások kifizetésének elmaradása VI-t és a családját olyan rászorult helyzetbe hozná, amely igazolhatja a gyorsított eljárás alkalmazását (lásd ebben az értelemben: 2021. július 15-i The Department for Communities in Northern Ireland ítélet, C-709/20, EU:C:2021:602, 44. pont). Márpedig sem a jogalanyok pusztja, ahhoz fűződő érdeke – bármily fontos és jogos is –, hogy a lehető legrövidebb időn belül meghatározzák az uniós jogból eredő jogaik terjedelmét, sem pedig az alapügy gazdasági vagy szociális szempontból érzékeny jellege önmagában nem vonja maga után az eljárási szabályzat 105. cikkének (1) bekezdése értelmében vett, lehető legrövidebb időn belüli elbírálás szükségességét (lásd ebben az értelemben: 2020. november 26-i DSK Bank és FrontEx International végzés, C-807/19, EU:C:2020:967, 38. pont).
- 46 E körülmények között a Bíróság rendelkezésére bocsátott információkra tekintettel nem tűnt úgy, hogy a jelen ügy olyannyira sürgős, hogy kivételesen indokolt lenne eltérni az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában alkalmazandó általános eljárási szabályoktól.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Előzetes észrevételek

- 47 Emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 267. cikk által létrehozott együttműködési rendszer a tagállami bíróságok és a Bíróság feladatainak egyértelmű szétválasztásán alapul. Az e cikkben bevezetett eljárás keretében a nemzeti jogszabályok értelmezése a nemzeti bíróságok feladata, nem pedig a Bíróságé, és ez utóbbi nem dönthet a belső jogszabályoknak az uniós jogi rendelkezésekkel való összeegyeztethetőségéről. Ezzel szemben a Bíróság hatáskörrel rendelkezik arra, hogy tájékoztassa a nemzeti bíróságot minden olyan, az uniós jog értelmezésére vonatkozó szempontról, amely lehetővé teszi számára a belső jogszabályoknak az uniós jogi rendelkezésekkel való összeegyeztethetőségének az értékelését (2020. november 18-i Syndicat CFTC ítélet, C-463/19, EU:C:2020:932, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 48 Ezenkívül ezen együttműködési eljárás keretében a Bíróság feladata, hogy a nemzeti bíróságnak az előtte folyamatban lévő ügy eldöntéséhez hasznos választ adjon. Mindezek fényében adott esetben a Bíróságnak át kell fogalmaznia az elé terjesztett kérdéseket (2021. július 15-i The Department for Communities in Northern Ireland ítélet, C-709/20, EU:C:2021:602, 61. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). E tekintetben a Bíróságnak kell a nemzeti bíróság által szolgáltatott információk összessége, és különösen az előzetes döntéshozatalra utaló határozat indokolása alapján meghatározni az uniós jog azon elemeit, amelyeknek az értelmezése a jogvita tárgyára figyelemmel szükséges (2016. szeptember 13-i Rendón Marín ítélet, C-165/14, EU:C:2016:675, 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 49 A jelen ügyben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból az következik, hogy az alapeljárás felei között nem vitatott, hogy VI elegendő forrásokkal rendelkezik ahhoz, hogy a saját maga, valamint a 2004-es születésű, uniós polgárnak minősülő fia szükségleteit fedezze, és az sem, hogy legalábbis a 2006. augusztus 17. és 2014. augusztus 16. közötti időszakban az említett személyek teljes körű egészségbiztosítással rendelkeztek. Ebből az következik, hogy VI fiát, valamint az e fiúgyermek felügyeletét ténylegesen ellátó szülőként VI-t az EUMSZ 21. cikk (1) bekezdése, valamint a 2004/38 irányelv 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján ezen teljes időszak során megillette az Egyesült Királyságban való tartózkodás joga (lásd analógia útján: 2004. október 19-i Zhu és Chen ítélet, C-200/02, EU:C:2004:639, 42–47. pont; 2016. szeptember 13-i Rendón Marín ítélet, C-165/14, EU:C:2016:675, 41–53. pont).
- 50 Mivel VI fia így öt évnél hosszabb, megszakítás nélküli időszakon keresztül jogszerűen tartózkodott az Egyesült Királyságban, a 2004/38 irányelv 16. cikkének (1) bekezdése alapján legkésőbb 2011. augusztus 17-én huzamos tartózkodási jogot szerzett ebben az államban.
- 51 Az alapügy tárgyát képező jogviták VI ahhoz való jogára vonatkoznak, hogy eltartott gyermek után járó adójóváírásban és gyermek utáni támogatásban részesüljön egyrészt egy 2006. augusztus 17. előtti időszak vonatkozásában, amelynek során a fia még nem rendelkezett huzamos tartózkodási joggal az Egyesült Királyságban a 2004/38 irányelv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében, és másrészt a 2014. augusztus 16-át követő időszak vonatkozásában, amelynek során fennállt e joga. A HMRC álláspontja szerint VI ezen időszakok tekintetében sem eltartott gyermek után járó adójóváírásban, sem pedig gyermek után járó támogatásban nem részesülhet, mivel az említett időszakokban nem volt teljes körű egészségbiztosítása, és következésképpen nem rendelkezett származékos tartózkodási joggal az Egyesült Királyságban.
- 52 A kérdést előterjesztő bíróság tehát a kérdéseivel azt kívánja meghatározni, hogy a 2004/38 irányelv 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjában előírt azon követelmény, hogy a fogadó tagállamban teljes körű egészségbiztosítással kell rendelkezni, ugyanezen időszakok tekintetében VI-re és a fiára milyen mértékben volt alkalmazható, és hogy adott esetben az a biztosítás, amellyel rendelkeztek, elegendő volt-e e követelmény teljesítéséhez. A kérdéseket tehát ennek megfelelően kell átfogalmazni.

Az első kérdésről

- 53 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy az EUMSZ 21. cikket és a 2004/38 irányelv 16. cikkének (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy a huzamos tartózkodáshoz való jogot megszerző, uniós polgárnak minősülő gyermeknek és a tényleges felügyeletét ellátó szülőnek az ezen irányelv 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett teljes körű egészségbiztosítással kell rendelkeznie a tartózkodási joguknak a fogadó államban történő megőrzéséhez.
- 54 E gyermeket illetően, aki uniós polgár, meg kell állapítani, hogy a 2004/38 irányelv 16. cikkének (1) bekezdése kifejezetten úgy rendelkezik, hogy az uniós polgárok által a fogadó tagállamban való ötéves folyamatos jogszerű tartózkodást követően szerzett, huzamos tartózkodáshoz való jogra „nem vonatkoznak a III. fejezetben előírt feltételek”. E jogra tehát nem alkalmazandók többek között az ezen irányelv 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjában előírt azon feltételek, amelyek szerint az érintettnek önmaga és a családja számára elegendő forrásokkal, valamint teljes körű egészségbiztosítással kell rendelkeznie.

- 55 Az említett irányelv (18) preambulumbekzdése e tekintetben pontosítja, hogy „[a]nnak érdekében, hogy az azon fogadó tagállam társadalmába való integrálódás valódi eszköze legyen, amely tagállamban az uniós polgár tartózkodik, a huzamos tartózkodás jogát annak elnyerését követően nem lehet feltételhez kötni”.
- 56 Az említett gyermek felügyeletét ténylegesen ellátó, harmadik állam állampolgárságával rendelkező szülő tekintetében meg kell állapítani, hogy a 2004/38 irányelv 16. cikkének (2) bekezdése, amely szerint e cikk (1) bekezdése azokra a családtagokra is alkalmazandó, akik nem valamelyik tagállam állampolgárai, és az uniós polgárral jogszerűen öt éven át folyamatosan tartózkodtak a fogadó tagállamban, nem vonatkozik az ilyen szülő helyzetére.
- 57 Amint ugyanis az a 2004/38 irányelv 2. cikkének 2. pontjából kitűnik, a „családtagnak” az ezen irányelv értelmében vett fogalma az uniós polgár felmenői tekintetében az „eltartott egyenesági felmenőkre” korlátozódik. Következésképpen, ha egy uniós polgárnak minősülő kiskorút a harmadik ország állampolgárságával rendelkező szülője tart el, ezen utóbbi nem hivatkozhat az említett irányelv értelmében vett „eltartott” egyenesági felmenői jogállásra annak érdekében, hogy a fogadó tagállamban tartózkodási joggal rendelkezzen (lásd ebben az értelemben: 2016. szeptember 13-i Rendón Marín ítélet, C-165/14, EU:C:2016:675, 50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 58 Mindemellett a következő ítélezési gyakorlat szerint a fogadó tagállamban fennálló, huzamos tartózkodáshoz való jogot, amelyet az uniós jog valamely más tagállam kiskorú állampolgárának biztosít, e tartózkodási jog hatékony érvényesülésének biztosítása érdekében úgy kell tekinteni, hogy az az EUMSZ 21. cikk értelmében szükségszerűen magában foglalja az ezen uniós polgárnak minősülő kiskorú feletti felügyeletet ténylegesen ellátó szülő ahhoz való jogát, hogy e kiskorú személlyel a fogadó tagállamban tartózkodjon, és e jog e szülő állampolgárságától független (lásd ebben az értelemben: 2004. október 19-i Zhu és Chen ítélet, C-200/02, EU:C:2004:639, 45. és 46. pont; 2016. szeptember 13-i Rendón Marín ítélet, C-165/14, EU:C:2016:675, 51. és 52. pont).
- 59 Következésképpen a többek között a 2004/38 irányelv 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjában előírt feltételek azon alkalmazhatatlansága, amely azzal következik be, hogy az említett kiskorú az ezen irányelv 16. cikkének (1) bekezdése alapján megszerzi a huzamos tartózkodás jogát, az EUMSZ 21. cikk értelmében kiterjed e szülőre.
- 60 A fenti megfontolásokra tekintettel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy az EUMSZ 21. cikket és a 2004/38 irányelv 16. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy sem az uniós polgárnak minősülő gyermeknek, aki huzamos tartózkodáshoz való jogot szerzett, sem pedig az e gyermek feletti felügyeletet ténylegesen ellátó szülőnek nem kell az ezen irányelv 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett teljes körű egészségbiztosítással rendelkeznie a tartózkodási jogának a fogadó államban történő megőrzéséhez.

A második kérdéstről

- 61 A kérdést előterjesztő bíróság a második kérdésével lényegében arra vár választ, hogy az EUMSZ 21. cikket és a 2004/38 irányelv 7. cikke (1) bekezdésének b) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy a huzamos tartózkodás jogának az uniós polgárnak minősülő gyermek által a fogadó államban való megszerzését megelőző időszakokat illetően mind e gyermeknek – amennyiben e 7. cikk (1) bekezdésének b) pontja alapján tartózkodási jogot igényelnek a számára –, mind pedig a felügyeletét ténylegesen ellátó szülőnek rendelkeznie kell az ezen irányelv értelmében vett teljes körű egészségbiztosítással.

- 62 A 2004/38 irányelv 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében valamennyi uniós polgárt megilleti a tartózkodás joga egy másik tagállam területén három hónapot meghaladó, de öt évnél rövidebb időtartamra, ha „elegendő forrásokkal rendelkeznek önmaguk és családtagjaik számára ahhoz, hogy ne jelentsenek terhet a fogadó tagállam szociális segítségnyújtási rendszerére tartózkodásuk időtartama alatt, és a fogadó tagállamban teljes körű egészségbiztosítással rendelkeznek”.
- 63 Amint arra a főtanácsnok az indítványának a 48. és 49. pontjában rámutatott, bár e rendelkezés szövege az angol nyelvi változatában bizonyos mértékben kétértelmű, az említett rendelkezés más nyelvi változataiból, mint például a német, a spanyol, a francia és az olasz nyelvi változatból, valamint a 2004/38 irányelv általános rendszeréből és céljából az következik, hogy az említett rendelkezés alkalmazásában nemcsak az uniós polgárnak kell teljes körű egészségbiztosítással rendelkeznie, hanem azon családtagjainak is, akik vele együtt a fogadó államban tartózkodnak.
- 64 E tekintetben a jelen ítélet 58. pontjában felidézettek analógiájára hangsúlyozni kell, hogy bár az uniós polgárnak minősülő kiskorú felügyeletét ténylegesen ellátó szülő a 2004/38 irányelv értelmében kétségtől nem tartozik e kiskorú családtagjai közé, az említett irányelv által ezen uniós polgárnak minősülő kiskorú számára biztosított, három hónapnál hosszabb és öt évnél rövidebb időtartamú tartózkodási jog az EUMSZ 21. cikk értelmében e tartózkodási jog hatékony érvényesülésének biztosítása érdekében mégis kiterjed e szülőre is.
- 65 Következésképpen annak meghatározásához, hogy a harmadik ország állampolgárságával rendelkező, említett szülő rendelkezik-e ilyen tartózkodási joggal az uniós polgárnak minősülő gyermekének a helyzete miatt, meg kell vizsgálni, hogy e gyermek megfelel-e a 2004/38 irányelv 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglalt feltételeknek. E vizsgálat keretében e feltételeket úgy kell tekinteni, mint amelyek analógia útján alkalmazandók ezen szülőre.
- 66 A Bíróságnak már volt alkalma megállapítani, hogy a 2004/38 irányelv 7. cikke (1) bekezdésének a (10) preambulumbekkezdésével és a 14. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett b) pontjából az következik, hogy a keresőtevékenységet nem folytató uniós polgárok a fogadó tagállam területén való, három hónapnál hosszabb és öt évnél rövidebb időtartamú tartózkodás teljes időtartama alatt kötelesek többek között arra, hogy önmaguk és családtagjaik számára teljes körű egészségbiztosítással rendelkezzenek ahhoz, hogy e tagállam költségvetése számára ne jelentsenek indokolatlan terhet (2021. július 15-i A [Állami egészségügyi ellátások] ítélet, C-535/19, EU:C:2021:595, 53–55. pont).
- 67 Az uniós polgárnak minősülő, olyan gyermek helyzetét illetően, aki a felügyeletét ténylegesen ellátó szülővel a fogadó államban tartózkodik, e követelmény akkor is teljesül, ha e gyermek olyan teljes körű egészségbiztosítással rendelkezik, amely a szülőjét is fedezi, és fordított esetben is, ha e szülő a gyermekre is kiterjedő ilyen biztosítással rendelkezik (lásd analógia útján: 2004. október 19-i Zhu és Chen ítélet, C-200/02, EU:C:2004:639, 29–33. pont).
- 68 A jelen ügyben az iratokból kitűnik, hogy VI és a fia a szóban forgó időszakban, azaz, 2006. május 1-jétől 2006. augusztus 20-ig az Egyesült Királyság állami egészségbiztosítási rendszerében biztosítással rendelkezett, amelyet a National Health Service (nemzeti egészségügyi szolgálat) ingyenesen kínált.
- 69 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy bár a fogadó tagállam – az arányosság elvének tiszteletben tartása mellett – a keresőtevékenységet nem folytató és a területén a 2004/38 irányelv 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján tartózkodó uniós polgárnak az állami

egészségbiztosítási rendszerébe való belépését kötheti olyan feltételekhez, amelyek arra irányulnak, hogy ez a polgár ne jelentsen indokolatlan terhet az említett tagállam költségvetése számára, mint például olyan teljes körű magán egészségbiztosításnak az említett polgár általi megkötése vagy fenntartása, amely lehetővé teszi az említett tagállamban az e polgár számára nyújtott ellátásokkal kapcsolatban felmerült egészségügyi kiadásoknak ez utóbbi tagállam részére történő megtérítését, vagy az említett polgárnak az e tagállam állami egészségbiztosítási rendszerébe fizetett hozzájárulása (2021. július 15-i A [Állami egészségügyi ellátások] ítélet, C-535/19, EU:C:2021:595, 59. pont), ez nem változtat azon, hogy amennyiben az uniós polgár a fogadó tagállamban ilyen állami egészségbiztosítási rendszerben biztosított, e 7. cikk (1) bekezdésének b) pontja értelmében véve teljes körű egészségbiztosítással rendelkezik.

- 70 Ezenkívül az alapügy tárgyát képezőhöz hasonló helyzetben, amelyben a szóban forgó, keresőképes tevékenységet nem folytató uniós polgár olyan gyermek, akinek a harmadik állam állampolgárságával rendelkező egyik szülője a szóban forgó időszakban dolgozott, és a fogadó államban adófizetésre kötelezett volt, aránytalan lenne e gyermektől és a felügyeletét ténylegesen gyakorló szülőtől megtagadni a 2004/38 irányelv 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti tartózkodási jogot kizárólag azzal az indokkal, hogy ezen időszak során az említett államban az állami egészségbiztosítási rendszerben ingyenes biztosítással rendelkeztek. Nem állapítható meg ugyanis, hogy ezen ingyenes biztosítás ilyen körülmények között indokolatlan terhet jelentene az említett állam költségvetése számára.
- 71 Végezetül, amennyiben a kérdést előterjesztő bíróság a második kérdésében a 2010. február 23-i Teixeira ítélet (C-480/08, EU:C:2010:83) 70. pontjára hivatkozik, meg kell állapítani, hogy az nem releváns a jelen ügyben. Kétségtelen, hogy a Bíróság ezen ítéletben megállapította, hogy a fogadó tagállamban fennálló tartózkodási jogra, amely a tanulmányok folytatásához való jogot az 1612/68 rendelet 12. cikke alapján gyakorló gyermek feletti felügyeletet ténylegesen gyakorló szülőt megilleti, nem vonatkozik az a feltétel, amely szerint e szülőnek elegendő forrásokkal kell rendelkeznie ahhoz, hogy ne jelentsen terhet e tagállam szociális segítségnyújtási rendszerére tartózkodásának időtartama alatt, és e tagállamban teljes körű egészségbiztosítással kell rendelkeznie. Az 1612/68 rendelet 12. cikke azonban – ugyanúgy, mint a helyébe lépő 492/2011 rendelet 10. cikke – kizárólag az olyan tagállami állampolgár gyermekei számára biztosít jogokat, aki a fogadó tagállamban alkalmazásban áll vagy állt. Márpedig VI férje, aki az érintett gyermek apja, harmadik állam állampolgára.
- 72 A fenti megfontolásokra tekintettel a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy az EUMSZ 21. cikket és a 2004/38 irányelv 7. cikke (1) bekezdésének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy a huzamos tartózkodáshoz való jognak az uniós polgárnak minősülő gyermek által a fogadó államban való megszerzését megelőző időszakokat illetően mind e gyermeknek – amennyiben e 7. cikk (1) bekezdésének b) pontja alapján tartózkodási jogot igényelnek a számára –, mind pedig a felügyeletét ténylegesen ellátó szülőnek rendelkeznie kell az ezen irányelv értelmében vett teljes körű egészségbiztosítással.

A harmadik kérdésről

- 73 A kérdést előterjesztő bíróság a harmadik kérdésével arra keresi a választ, hogy a Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (fellebbviteli bíróság [Anglia és Wales] [polgári kollégium], Egyesült Királyság) által 2014-ben hozott ítéletet követően azokat a közös utazási térségre vonatkozó, hatályos kölcsönösségi megállapodásokat, amelyek az Egyesült Királyság és Írország

között a 2016. évi egészségbiztosítás tekintetében alkalmazandóak, „kölsönös megállapodásoknak”, és így a bevándorlásról szóló 2016. évi rendelet 4. cikkének (1) bekezdése értelmében vett teljes körű egészségbiztosításnak kell-e tekinteni.

- 74 Bár a jelen ítélet 47–52. pontjában kifejtett előzetes megfontolásokra tekintettel úgy tűnik, hogy e kérdés átfogalmazható oly módon, hogy azzal a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kérdezi a Bíróságtól, hogy a 2004/38 irányelv 7. cikke (1) bekezdésének b) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy az olyan kölcsönösségi megállapodások, mint amelyek az Egyesült Királyság és Írország között az egészségbiztosítás tekintetében a közös utazási térségre vonatkozóan hatályban vannak, megfelelhetnek azon követelménynek, amely szerint az ezen irányelv értelmében vett teljes körű egészségbiztosítással kell rendelkezni, meg kell állapítani, hogy a kérdést előterjesztő bíróság nem szolgáltat semmilyen információt e megállapodások tartalmára, valamint azoknak az alapügy tekintetében fennálló relevanciájára vonatkozóan.
- 75 Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az uniós jognak a nemzeti bíróság számára hasznos értelmezése megköveteli, hogy a nemzeti bíróság meghatározza az általa feltett kérdések ténybeli és jogszabályi hátterét, vagy legalábbis kifejtse azokat a ténybeli körülményeket, amelyekeken e kérdések alapulnak. Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatnak ezenkívül pontosan meg kell jelölnie azon okokat, amelyek arra indították a nemzeti bíróságot, hogy felvesse az uniós jog értelmezésének kérdését, és amelyek alapján szükségesnek tartotta előzetes döntéshozatal céljából a Bíróság elé terjeszteni a kérdését (2021. március 25-i Obala i lučice ítélet, C-307/19, EU:C:2021:236, 49. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 76 Ezen, az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tartalmára vonatkozó követelményeket kifejezetten meghatározza az eljárási szabályzat 94. cikke, amelyet a kérdést előterjesztő bíróságnak tiszteletben kell tartania az EUMSZ 267. cikk által bevezetett együttműködés keretében (2021. március 25-i Obala i lučice ítélet, C-307/19, EU:C:2021:236, 50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Az említett követelmények szintén tükröződnek az Európai Unió Bíróságának a nemzeti bíróságok figyelmébe ajánlott, az előzetes döntéshozatal iránti kérelmek előterjesztésére vonatkozó ajánlásaiban (HL 2019. C 380., 1. o.)
- 77 Mivel a jelen ügyben az előzetes döntéshozatal iránti kérelem nem felel meg az említett követelményeknek a harmadik kérdést illetően, ezen utóbbi elfogadhatatlan.

A költségekről

- 78 Mivel ez az eljárás az alapügyben részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) Az EUMSZ 21. cikket és az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 16. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni,**

hogy sem az uniós polgárnak minősülő gyermeknek, aki huzamos tartózkodáshoz való jogot szerzett, sem pedig az e gyermek feletti felügyeletet ténylegesen ellátó szülőnek nem kell az ezen irányelv 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett teljes körű egészségbiztosítással rendelkeznie a tartózkodási jogának a fogadó államban történő megőrzéséhez.

- 2) Az EUMSZ 21. cikket és a 2004/38 irányelv 7. cikke (1) bekezdésének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy a huzamos tartózkodáshoz való jognak az uniós polgárnak minősülő gyermek által a fogadó államban való megszerzését megelőző időszakokat illetően mind e gyermeknek – amennyiben e 7. cikk (1) bekezdésének b) pontja alapján tartózkodási jogot igényelnek a számára –, mind pedig a felügyeletét ténylegesen ellátó szülőnek rendelkeznie kell az ezen irányelv értelmében vett teljes körű egészségbiztosítással.

Aláírások